

Cauza C-175/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

14 aprilie 2020

Instanța de trimitere:

Administratīvā apgabaltiesa (Letonia)

Data deciziei de trimitere:

11 martie 2020

Apelantă-reclamantă:

SIA SS

Intimată-pârâtă

Valsts ieņēmumu dienests (Letonia)

Obiectul procedurii principale

Acțiune în anulare introdusă împotriva unei decizii a pârâtei (Administrația fiscală) – prin care a fost respinsă contestația formulată de reclamantă și a fost menținută solicitarea de comunicare de informații transmisă acesteia – întemeiată pe faptul că decizia respectivă este contrară dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 (Regulamentul general de protecție a datelor, denumit în continuare „RGPD”).

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

În temeiul articolului 267 TFUE, instanța de trimitere solicită să se interpreteze diferite dispoziții ale RGPD și să se stabilească, în primul rând, dacă este posibilă aplicarea cerințelor prevăzute de regulamentul menționat, în special la articolul 5 alineatul (1) din acesta, unei solicitări de comunicare de informații formulate de Administrația fiscală, în al doilea rând, dacă există un obiectiv legitim care poate justifica solicitarea de comunicare de informații într-un volum și pentru o perioadă nedeterminate, fără indicarea scopului prelucrării respectivelor date și care se

referă la un grup nespecificat de persoane interesate și, în al treilea rând, care sunt criteriile pe baza cărora se poate determina dacă Administrația fiscală, în calitate de operator, garantează conformitatea prelucrării datelor cu cerințele prevăzute de regulamentul menționat, în special în ceea ce privește legalitatea prelucrării datelor, caracterul său ocazional, obiectivele sale, întinderea și forma sa.

Întrebările preliminare

- 1) Cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor trebuie interpretate în sensul că o solicitare de comunicare de informații formulată de Administrația fiscală, precum cea în discuție în prezenta cauză, prin care se solicită furnizarea de informații conținând un volum considerabil de date cu caracter personal, trebuie să respecte cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor [în special, la articolul 5 alineatul (1) din acesta]?
- 2) Cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor trebuie interpretate în sensul că Administrația fiscală poate să deroge de la dispozițiile articolului 5 alineatul (1) din regulamentul menționat, inclusiv atunci când legislația în vigoare în Republica Letonia nu conferă această prerogativă acestei administrații.
- 3) Se poate considera, în contextul interpretării cerințelor prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor, că există un obiectiv legitim care justifică obligația, impusă prin intermediul unei solicitări de comunicare de informații precum cea în discuție în prezenta cauză, de a furniza toate datele solicitate într-un volum și pentru o perioadă nedeterminate, fără să se stabilească data la care încetează executarea respectivei solicitări de comunicare de informații?
- 4) Se poate considera, în contextul interpretării cerințelor prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor, că există un obiectiv legitim care justifică obligația impusă prin intermediul unei solicitări de comunicare de informații precum cea în discuție în prezenta cauză, de a furniza toate datele solicitate, inclusiv atunci când în solicitarea de comunicare de informații nu se indică (sau se indică în mod incomplet) scopul comunicării informațiilor?
- 5) Se poate considera, în contextul interpretării cerințelor prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor, că există un obiectiv legitim care justifică obligația, impusă prin intermediul unei solicitări de comunicare de informații precum cea în discuție în prezenta cauză, de a furniza toate datele solicitate, inclusiv atunci când, în practică, aceasta se referă la absolut toate persoanele interesate care au publicat anunțuri în secțiunea „Autovehicule” a unui site internet?

- 6) Ce criterii trebuie să se aplice pentru a se verifica dacă Administrația fiscală, în calitate de operator, garantează în mod corespunzător că prelucrarea datelor (inclusiv obținerea informațiilor) îndeplinește cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor?
- 7) Ce criterii trebuie să se aplice pentru a se verifica dacă o solicitare de comunicare de informații precum cea în discuție în prezenta cauză este motivată în mod corespunzător și are caracter ocazional?
- 8) Ce criterii trebuie să se aplice pentru a se verifica dacă prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează în măsura necesară și în conformitate cu cerințele prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor?
- 9) Ce criterii trebuie să se aplice pentru a se verifica dacă Administrația fiscală, în calitate de operator, garantează conformitatea prelucrării datelor cu cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE: considerentele (1) și (31), articolul 5 (principii legate de prelucrarea datelor cu caracter personal), articolul 6 (legalitatea prelucrării) și articolul 23 (restricții) alineatul (1) litera (e).

Dispozițiile de drept național invocate

Likums „Par nodokļiem un nodevām” (Legea privind impozitele și taxele): articolul 15 alineatul 6 (în versiunea aplicabilă la data la care s-a formulat solicitarea de comunicare de informații).

Fizisko personu datu apstrādes likums (Legea privind prelucrarea datelor cu caracter personal): articolul 25 alineatul (1).

Jurisprudența Curții

Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 16 ianuarie 2019, *Deutsche Post* (C-496/17, EU:C:2019:26, punctul 53).

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 La 28 august 2018, directorul Nodokļu kontroles pārvalde [Oficiul de inspecție fiscală] al Valsts ieņēmumu dienests [Administrația fiscală a statului, denumită în

continuare „VID”) a trimis reclamantei o solicitare de comunicare de informații prin care, în conformitate cu articolul 15 alineatul 6 din Legea privind impozitele și taxele, îi solicita să reînnoiască accesul VID la informațiile privind numerele de telefon ale autorilor anunțurilor și seriile de șasiu ale autovehiculelor care figurau în anunțurile publicate pe site-ul www.ss.com, administrat de reclamantă, și să furnizeze, până la 3 septembrie 2018, informații privind anunțurile publicate în secțiunea „Autovehicule” a site-ului menționat în perioada cuprinsă între 14 iulie și 31 august 2018. Acestea i se solicita să furnizeze informațiile pe cale electronică într-un format care să permită filtrarea și selectarea datelor. De asemenea, i se solicita să includă următoarele informații în fișier: link către anunț, textul anunțului, marca autovehiculului, modelul, seria de șasiu, prețul, numerele de telefon ale vânzătorilor. În cazul în care nu era posibilă reînnoirea accesului, i se solicita să comunice motivul și să furnizeze informațiile menționate în legătură cu anunțurile publicate în luna precedentă, cel târziu în a treia zi a fiecărei luni.

- 2 Reclamanta a depus o contestație la directorul general al VID, prin care a atacat solicitarea de comunicare de informații menționată. Potrivit reclamantei, întinderea solicitării de comunicare de informații nu este justificată de lege (întrucât nu menționează volumul de informații care trebuie furnizate) și încalcă principiul proporționalității și principiul reducerii la minimum a prelucrării datelor cu caracter personal, stabilite în RGPD, pe care VID, în calitate de operator, trebuie să le respecte, având în vedere că informațiile solicitate reprezintă date cu caracter personal. Or, în solicitarea de comunicare de informații nu se specifică nici grupul concret de persoane interesate, nici scopul sau întinderea prelucrării preconizate și nici durata obligației [de a furniza informațiile].
- 3 Prin decizia din 30 octombrie 2018 (denumită în continuare „decizia”), VID a respins contestația respectivă și a menținut solicitarea de comunicare de informații.
- 4 În motivarea deciziei se arată în esență că, în contextul prelucrării datelor cu caracter personal respective, Administrația fiscală exercită funcțiile și competențele care îi sunt conferite de lege. Concret, administrația respectivă este responsabilă pentru colectarea și verificarea impozitelor, taxelor și altor contribuții și este obligată prin lege, în cadrul acestor funcții, să supravegheze activitățile economice și financiare ale persoanelor fizice și juridice pentru a se asigura că plățile respective sunt încasate la bugetul statului și la bugetul Uniunii. Colectarea corespunzătoare a taxelor se realizează în interes public. Pentru îndeplinirea acestor funcții, legea conferă funcționarilor VID competența de a colecta documentele și informațiile necesare pentru identificarea și înregistrarea faptelor generatoare sau pentru verificarea impozitelor și a taxelor. În special, în conformitate cu articolul 15 alineatul 6 din Legea privind impozitele și taxele (în versiunea în vigoare la data emiterii solicitării de comunicare de informații), furnizorii de servicii de publicare de anunțuri pe internet sunt obligați să furnizeze, la solicitarea Administrației fiscale a statului, informațiile de care dispun cu privire la persoanele impozabile care au publicat anunțuri utilizând serviciile respective și la anunțurile acestora. La rândul său, articolul 25 alineatul

1 din Legea privind prelucrarea datelor cu caracter personal prevede că este permisă prelucrarea datelor respective atunci când există cel puțin unul dintre motivele menționate la articolul 6 alineatul (1) din RGDP. Dispozițiile articolului 6 alineatele (2) și (3) din regulamentul, referitoare la prelucrarea datelor în vederea îndeplinirii unei obligații legale sub incidența căreia se află operatorul, a unei sarcini efectuate în interes public de operatorul respectiv sau a exercitării funcțiilor publice care i-au fost atribuite prin lege, sunt detaliate în actele normative referitoare la domeniul corespunzător. În plus, informațiile confidențiale deținute de pârâtă sunt protejate prin lege, în special prin interdicția de divulgare a acestora impusă angajaților Administrației fiscale.

- 5 Reclamanta a formulat o acțiune în anulare împotriva deciziei menționate la Administratīvā rajona tiesa [Tribunalul Administrativ Districtual], prin care a susținut că în motivarea deciziei nu se indicau nici scopul concret al prelucrării datelor cu caracter personal, nici volumul de date necesar în acel scop. Prin urmare, reclamanta consideră că decizia menționată încalcă principiile prelucrării datelor cu caracter personal prevăzute la articolul 5 din RGDP, pe care pârâta, în calitate de operator, trebuia să le respecte; cu alte cuvinte, aceasta trebuia să indice criterii clare în conformitate cu care se pot selecta informațiile solicitate în legătură cu un grup concret de persoane identificabile.
- 6 Prin hotărârea din 21 mai 2019, Administratīvā rajona tiesa a respins acțiunea, considerând în esență întemeiate argumentele prezentate de pârâtă, potrivit căreia nu se poate impune nicio restricție cu privire la volumul de informații care poate fi accesat de Administrația fiscală în legătură cu orice persoană, cu excepția cazului în care se consideră că informațiile respective nu sunt conforme cu obiectivele administrației fiscale. Potrivit instanței respective, nu există nicio îndoială în acest sens, deoarece informațiile solicitate sunt necesare pentru identificarea activităților economice nedeclarate, iar dispozițiile RGPD se aplică numai reclamantei, în calitatea sa de furnizor de servicii, însă nu și în privința VID.
- 7 Reclamanta a declarat apel împotriva hotărârii respective la instanța de trimitere, reiterând argumentele prezentate atât în contestația inițială, cât și în acțiunea introdusă în primă instanță, referitoare la obligația pârâtei de a-și prezenta considerațiile cu privire la utilitatea volumului de informații solicitate și de a respecta principiul proporționalității, deoarece, în opinia sa, în contextul respectivei solicitări de comunicare de informații, pârâta trebuie să fie de asemenea considerată operator și, prin urmare, trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de regulamentul. Potrivit reclamantei, RGPD nu stabilește excepții în temeiul cărora o administrație națională este exceptată de la îndeplinirea cerințelor prevăzute de acesta și poate proceda la prelucrarea datelor cu caracter personal astfel cum consideră de cuviință.
- 8 Reclamanta a solicitat instanței de trimitere să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară cu privire la interpretarea dispozițiilor RGPD.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 9 În opinia reclamantei, RGPD este aplicabil în prezenta cauză, deoarece, în ceea ce privește datele cu caracter personal colectate prin intermediul solicitării de comunicare de informații, trebuie să se considere că pârâta are calitatea de operator în sensul regulamentului respectiv și, prin urmare, trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de aceasta. Totuși, potrivit reclamantei, prin emiterea solicitării de comunicare de informații, pârâta a încălcat principiul proporționalității, deoarece solicită să i se furnizeze lunar un volum considerabil de date cu caracter personal referitoare la un număr nedeterminat de anunțuri, fără să indice persoanele impozabile concrete în privința cărora a fost inițiată o inspecție fiscală. Aceasta precizează că în solicitarea de comunicare de informații nu se indică durata obligației impuse reclamantei de a furniza pârâtei informațiile menționate în solicitarea respectivă. Astfel, reclamanta consideră că pârâta a încălcat principiile prelucrării datelor cu caracter personal prevăzute la articolul 5 din RGPD (legalitate, echitate și transparență). Ea susține că nici în solicitarea de comunicare de informații, nici în motivarea deciziei nu se menționează cadrul concret (scopul) în care este se încadrează prelucrarea informațiilor preconizată de pârâta și nici volumul de informații necesar (reducerea la minimum a datelor cu caracter personal). În opinia sa, în solicitarea de comunicare de informații, autoritatea administrativă trebuie să includă criterii clar definite în conformitate cu care trebuie selectate informațiile solicitate de autoritatea respectivă în legătură cu un grup concret de persoane identificabile.
- 10 Pârâta susține, pe baza argumentelor prezentate la punctul 4 din prezentul rezumat, că cerințele prevăzute de reglementarea Uniunii nu sunt de natură să afecteze conținutul deciziei atacate.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 11 Litigiul se referă la dispozițiile aplicabile prezentei cauze și la interpretarea acestora, precum și la aspectul dacă motivarea juridică prezentată în solicitarea de comunicare de informații formulată de VID și în motivarea deciziei justifică obligația impusă reclamantei prin actul administrativ atacat.
- 12 La 23 noiembrie 2016, au fost aduse modificări articolului 15 din Legea privind impozitele și taxele, care au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2017 și care au adăugat acestui articol alineatul 6.
- 13 Actul administrativ atacat se întemeiază pe articolul 15 alineatul 6 din Legea privind impozitele și taxele (în versiunea în vigoare la data emiterii solicitării de comunicare de informații), care prevedea că furnizorii de servicii de publicare de anunțuri pe internet sunt obligați să furnizeze, la solicitarea Administrației fiscale a statului, informațiile pe care le dețin cu privire la persoanele impozabile care au publicat anunțuri folosind serviciile respective și la anunțurile acestora.

- 14 Din expunerea de motive a modificării legislative se poate deduce că au fost avute în vedere considerente privind proporționalitatea, printre altele, din perspectiva normelor aplicabile în materia protecției datelor cu caracter personal. În expunerea de motive se arată că, pentru a face posibilă identificarea de către VID a activităților economice pe internet nedeclarate, este necesar ca furnizorilor de servicii de publicare de anunțuri, printre alții, să li se impună să furnizeze Administrației fiscale datele pe care le dețin sau le păstrează referitoare la activitățile economice ale altor persoane impozabile. Reglementarea care conferă VID competența de a solicita informațiile respective este de asemenea proporțională din punctul de vedere al normelor aplicabile în materia protecției datelor cu caracter personal. Drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice și, în special, dreptul la respectarea vieții private, sunt protejate, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, prin Fizisko personu datu aizsardzības likums [Legea privind protecția datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice]. Acest drept rezultă din articolul 96 din Latvijas Republikas Satversme [Constituția Republicii Letonia], care prevede că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private, a domiciliului și a corespondenței sale. La rândul său, articolul 116 din Constituție prevede că acest drept poate fi limitat în cazurile prevăzute de lege cu scopul de a proteja drepturile terților, organizarea politică democratică și securitatea, bunăstarea și moralitatea. Reglementarea conținută în proiectul de lege urmărește un obiectiv legitim, și anume promovarea bunăstării societății. Combaterea evaziunii fiscale sporește veniturile bugetului de stat și îmbunătățește mediul de afaceri. În plus, atunci când solicită informații de la entitățile specificate în proiectul de lege, VID va putea obține informații care, în general, ținând cont de principiile economiei digitale (de exemplu, anumite entități stochează informații ale altor persoane impozabile în formă digitală privind comerțul pe internet sau sumele primite din vânzarea de bunuri sau din furnizarea de servicii în mediul digital), nu pot fi obținute prin alte mijloace mai puțin restrictive. Pe de altă parte, volumul de informații pe care VID îl va colecta nu va depăși ceea ce este necesar pentru atingerea unui obiectiv legitim. Informațiile care vor fi colectate de la [...] furnizorii de servicii de publicare de anunțuri pe internet vor fi cele care sunt necesare pentru identificarea operatorului economic și [...] vor conține date referitoare la activitatea economică a persoanelor impozabile, iar nu la viața lor privată. Având în vedere aspectele anterioare, beneficiul obținut de societate va fi mai mare decât restrângerea drepturilor persoanelor, astfel încât reglementările incluse în proiectul de lege sunt proporționale.
- 15 [În versiunea sa actuală, aplicabilă] la momentul pronunțării deciziei de trimitere, articolul 15 alineatul 6 din legea menționată prevede că furnizorii de servicii de publicare de anunțuri pe internet sunt obligați să furnizeze, la solicitarea Administrației fiscale a statului, informațiile pe care le dețin în legătură cu anunțurile publicate și cu persoanele care le-au publicat (autorii anunțurilor). Contestația sau acțiunile introduse împotriva solicitării de comunicare de informații formulate de Administrația fiscală a statului nu au efect suspensiv.

- 16 Prin urmare, în prezent, această dispoziție nu mai identifică un grup concret de persoane, cu alte cuvinte nu prevede că furnizorii de servicii de publicare de anunțuri pe internet trebuie să furnizeze informații cu privire la *persoanele impozabile* care au publicat anunțuri utilizând serviciile respective și la anunțurile acestora.
- 17 În prezenta cauză, este cert că executarea solicitării de comunicare de informații emise de VID este strâns legată de prelucrarea unor date cu caracter personal.
- 18 De asemenea, este cert că VID are competența de a colecta datele cu caracter personal deținute de furnizorii de servicii de publicare de anunțuri pe internet, care sunt necesare pentru a pune în aplicare anumite măsuri administrative fiscale. Reclamanta acceptă să furnizeze informațiile necesare Administrației fiscale cu condiția ca solicitarea să fie emisă în conformitate cu cerințele prevăzute de RGPD.
- 19 Prin urmare, problema care se ridică este în ce măsură poate VID să solicite informații și dacă volumul de informații solicitat poate fi nelimitat. În plus, din solicitarea de comunicare de informații în discuție în prezenta cauză rezultă că toate informațiile trebuie furnizate cel târziu în a treia zi a fiecărei luni, fără să se stabilească un termen limită pentru obligația respectivă.
- 20 Diferendul se referă de asemenea la tipul de informații care trebuie incluse în solicitarea de comunicare de informații, având în vedere că practica autorităților care implică o prelucrare de date cu caracter personal în sensul articolului 4 punctul 2 din RGPD trebuie să respecte reglementarea Uniunii în materia protecției datelor cu caracter personal respective (a se vedea Hotărârea Curții din 16 ianuarie 2019, *Deutsche Post*, C-496/17, EU:C:2019:26, punctul 53).
- 21 Articolul 15 alineatul 6 din Legea privind impozitele și taxele nu stabilește conținutul solicitării de comunicare de informații. VID susține că îi sunt necesare toate informațiile privind toate persoanele interesate. Administrația fiscală dorește, în esență, să efectueze controale continue și exhaustive cu scopul de a determina dacă s-au efectuat operațiuni ascunse, dacă s-a realizat o activitate comercială nedeclarată și dacă este necesar să se adopte măsuri administrative fiscale concrete.
- 22 Din expunerea de motive a modificării legislative menționate anterior trebuie să se deducă faptul că s-a apreciat deja caracterul proporțional din perspectiva normelor aplicabile în materia protecției datelor; cu toate acestea, se constată contradicții în ceea ce privește cerințele prevăzute de RGPD.
- 23 Problemele de interpretare privind dispozițiile RGPD în contextul prezentului litigiu nu au făcut obiectul unei analize aprofundate. Este cert că prelucrarea datelor la care se referă solicitarea de comunicare de informații poate afecta drepturile fundamentale ale unui grup mare de persoane (având în vedere că în solicitarea de comunicare de informații nu se identifică persoanele în cauză), astfel încât prelucrarea datelor respective nu se poate realiza fără îndeplinirea cerințelor

prevāzute de RGPD. În ceea ce privește solicitarea de comunicare de informații în discuție în prezenta cauză, trebuie subliniat că motivarea sa este insuficientă, cu toate că acest aspect este compensat într-o anumită măsură de motivarea deciziei. Nu se poate concluziona în mod neechivoc că solicitarea de comunicare de informații respectivă poate fi considerată motivată în mod corespunzător și ocazională și că aceasta nu se referă la toate informațiile incluse în rubrica „Autovehicule”, având în vedere că Administrația fiscală dorește, în esență, să efectueze un control continuu și exhaustiv.

- 24 Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la aspectul dacă se poate considera că prelucrarea datelor cu caracter personal preconizată de VID este conformă cu normele aplicabile în materie de protecție a datelor în conformitate cu scopurile prelucrării, în sensul considerentului (31) al RGPD.
- 25 În cadrul examinării prezentei cauze de contencios administrativ, este necesar să se determine dacă prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează în mod transparent pentru persoanele interesate, dacă informațiile conținute în solicitarea de comunicare de informații au fost solicitate în scopuri determinate, explicite și legitime și dacă prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează numai în măsura strict necesară pentru exercitarea funcțiilor VID (reducerea la minimum a datelor), în sensul articolului 5 alineatul (1) din RGPD.
- 26 Pentru a verifica elementele menționate, este necesară interpretarea corectă a cerințelor prevăzute de RGPD prin raportare la împrejurările din prezenta cauză. Actele normative nu conțin criterii specifice în conformitate cu care să se poată aprecia dacă operatorul garantează în mod corespunzător respectarea dispozițiilor articolului 5 alineatul (1) din RGPD (responsabilitate). Legislația letonă nu conține norme mai specifice cu privire la problematica legată de aplicarea dispozițiilor RGPD în ceea ce privește o prelucrare a datelor cu caracter personal precum cea în discuție în prezenta cauză. Prin urmare, este necesar să se determine criteriile în funcție de care trebuie să se aprecieze dacă solicitarea de comunicare de informații formulată de VID respectă în esență drepturile și libertățile fundamentale și dacă solicitarea de comunicare de informații în cauză poate fi considerată necesară și proporțională într-o societate democratică, pentru a proteja obiectivele de interes public importante ale Uniunii și ale Letoniei în domeniile fiscal și bugetar.
- 27 Trebuie să se ia în considerare faptul că solicitarea de comunicare de informații în discuție nu face referire la nicio „investigație concretă” realizată de VID în sensul dispozițiilor regulamentului.
- 28 În solicitarea de comunicare de informații menționată nu se solicită informații cu privire la persoane concrete, ci cu privire la toate persoanele interesate care au publicat anunțuri în secțiunea „Autovehicule” a site-ului; în plus, se solicită furnizarea informațiilor respective în a treia zi a lunii (cu alte cuvinte, reclamanta trebuie să furnizeze VID toate informațiile privind anunțurile publicate în luna anterioară).

- 29 Având în vedere considerațiile anterioare, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la aspectul dacă se poate considera că acest comportament al unei administrații naționale este conform cu cerințele prevăzute de RGPD.
- 30 Atunci când a apreciat dacă se impune sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară, instanța de trimitere a avut în vedere următoarele:
- 1) îndoielile existente cu privire la interpretarea corectă a RGPD;
  - 2) importanța unei interpretări corecte a reglementării Uniunii Europene pentru aplicarea uniformă a normelor statelor membre;
  - 3) lipsa unor criterii definite în mod concret în funcție de care să se poată aprecia dacă operatorul a garantat în mod corespunzător conformitatea prelucrării datelor (inclusiv obținerea informațiilor) cu cerințele prevăzute de regulament;
  - 4) importanța determinantă a interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea soluționării corecte și echitabile a acțiunii în contencios administrativ cu care este sesizată.